

הביקוש לבניינים ירד, אבל הביקוש לבנות הקבלנים עולה

בתורות

בקהבלנות

כמו שהעיקר זה לא האיכר, אלא בתי האיכר, כך גם העיקר זה לא הקבלן, אלא בתי הקבלן. ולכן כל מי שמרחם על הקבלנים שנפגעו קשות מהמיתון, עושה טעות

חמורה. על מי שצריך לרחם זה על הבנות שלהם, ולא עליהם.

פעם הן היו הסחורה המבוקשת ביותר בשוק. החתנים היו מקבלים אותן בסט: עם דירה מרתחת, נדוניה שמנה, כולל חותן עשיר ואשתו העשירה, וכל זה בחוספת ירחידיבש, באקאפולקו או בפורטופינו.

עכשיו הערך שלהן ירד פלאים, יהד עם ערך הבתים בהם הן היו ארוזות. היום הן שחת רק כמה שהן שחת, לא יותר מזה. הדבר היחידי המחזיק אותן עדיין בשוק, היא העובדה שלמולן הרב הן שחת הרבה.

המומחים אומרים שיש קשר הדוק בין מקצוע האב למראה של בתו. הדבר עדיין לא הוכח, אבל אם ירצה מישהו להוכיח את זה, יוכל להשתמש בבנות הקבלנים הבאות.

★ ★ ★ מהירים וירידים, בנות עוזות

ההוכחה הראשונה היא רמה קליינברגר. כשהיא התחתנה בפעם הראשונה, היא היתה עדיין בחו של הקבלן העשיר מאיר קליינברגר מחברת ברשקב. היא היתה כל כך יקרת-ערך, עד שלבעלה לא היתה סבלנות, והוא נשא אותה לאשה עוד לפני ששניהם סיימו את לימודיהם בבית-הספר. היא היתה בת שבע-עשרה בלבד.

כשהיא התגרשה, היא היתה עדיין בעלת ערך רב. השפע היה בעיצומו ועסקיו של אביה פרחו. המשבר תפס אותה עדיין בשיא רחוקותה. מחירי המיגרשים ירדו, הבתים עמדו ריקים, הפועלים המובטלים ישבו בבית, והפלא מפלא: הדבר לא הפריע לה להתחתן עם בחור דרום-אפריקאי, לעזוב את הארץ ולנסוע לארצות הרחוקות, בהן מחירי המיגרשים גבוהים יותר.

אותו דבר קרה לבתו של הקבלן בן-דרור, שהתחתנה בעיצומו של המיתון עם סמי רוזנברג, בנו של בעל קופץ טורס. וכמוהו בתו של הקבלן עקיבא גורדון, שלמרות ערכם היורד של בנייני-אביה, הצליחה להתחתן, לפני שבוע, עם אחד הרברים המבוקשים ביותר בשוק הנשואין הישראלי. עם דייל אל על אבי אברהמוביץ, שהוא גם בנה של משפחת אברהמוביץ, המפורסמת ברוב נכסיה.

ואחרי שכל הנשים הללו עזבו את השוק, נותרו בו עדיין שתי בנות-קבלנים, בעלות ערך מניית גבוה ביותר.

★ ★ ★ כפילות כפול 2

אחת היא שרה קירשמן. ערכה בשוק עדיין לא ירד ממכה סיבות. ראשית, היא דומה דמיון מפלאי ממש לאורסולה אנדרס האגדתית. ושנית, אביה, שהיה קבלן גדול ושותף לחברת קלני קירשמן בע"מ, עדיין ממשיך לבנות בתים, ובימים אלה עצמם הוא בונה בניין בין שתיים-עשרה קומות, שימשש כבית החייל.

רות וקרמן וגרשון סטישק
כפילתה של זיוה רוזן

שרה קירשמן ועמי זיסמן
כפילתה של אורסולה אנדרס

בימים האחרונים היא ניראית יותר ויותר עם עמי זיסמן, ואומרים שעכשיו, אפילו היה אביה מפסיק את בניית הבית הגבוה, היתה בתו מתחתנת, למרות הכל.

הקבלן וקרמן הוא קצת פחות גדול מהקבלן קירשמן, אבל לבתי-הזקונים שלו, רות וקרמן, אין בכל זאת מה להתאונן. היא אמנם לא דומה לאורסולה אנדרס, לעומת זאת היא נראית בדיוק כמו זיוה רוזן. אביה בונה בתים קטנים יותר מאלה שבונה אבי חברתה, אבל למרות זה היא מסתובבת מאוד בימים אלה עם גרשון סטישק.

ומי שלא יודע כמה זה דבר הראוי לקינאה, צריך רק להסתכל במודעות-פרסומת שבהן הוא מדגמן, כדי להבין שגרשון סטישק זה דבר שכל אשה האוהבת אסקוט או חולצות טרילין צריכה לחשוק בו.

יש לו המון יוחסין. הרוזן שלו הוא אשר לויצקי ז"ל, עורך-הדין הידוע, ואביו, יחזקאל סטישק, היה מחלוצי אנשי העלייה השנייה.

חוץ מכל זה הוא דייל, ומי שלא יודע כדאי לו לדעת שאם יש משהו שאשה צעירה ויפה, עם מסורת כספית עשירה, צריכה לעשות, הרי זה להתחתן עם דייל.

איים רבים. נמסר בה כי מצוי בשוק ניר טואלט כשר למהריץ, בחתימת הרב יעקוב לנדא, אב בית-הדין הרבני של בני-ברק.

כמה מהם אף מיהרו לחנויות, לרכוש את המוצר הכשר, להוריד מעצמם את נטל ה-דאגה לשבעת ימי החג. הם לא ידעו כי נפלו קורבן להונאה לא קדושה.

חובא ואיטלוא. אולם קורא אחד, הבקי בזוי ההלכה, הבין מיד כי משהו לא כשורה בהודעת הכשר. הוא פנה לכן ל-ימוזן דתי מתחרה, הצופה, פירסם את דעתו ברבים, בחתימת "אחד הרבנים".

"מעניין לדעת מאיזה מקור הלכתי שאב המודיע את הדיון, כי להשתמש בפסח בנייר טואלט צריכים הכשר מרב דבני-ברק" ש-אל.

הוא גם לא חיכה לתשובה, גילה כי תיכנתה רק שתי אפשרויות:

- או שמישהו חמד לו לצון, מבלי ש-אנשי מערכת המודיע הרגישו בכך,
- או שיש כאן תעמולה מסחרית ה-מנצלת את עניין ההכשר ועושה אותו ל-חובא ואיטלוא.

קוראים יראי-שמים רבים נותרו בינתיים באי-בהירות מציקה: האם צריך או לא צריך הכשר מיוחד לנייר טואלט, ומי בכלל ראשי לפסוק בשאלה זו.

סך של 18.5 אלף לירות לשנה, וכל זה ללא בדיקה וללא אישור של ועדת הרכב העלוונה של ההסתדרות, ולמרות התראותיה בשנים עברו.

● הנהלת נתיב מחזיקה על חשבונה טלפונים בבתי פקידיה הבכירים, למרות ש-נדרשה מוזמן להפסיק נוהג ביבזוני זה.

● הנהלת נתיב השקיעה מאות אלפי לירות ברכישת קרקעות, ללא הודעה או קבלת אישור מצד חברת עובדים, כפי ש-מחייב הנוהג ההסתדרותי.

הכניסה לזרים אמורה. בינתיים נת-כנסה הנהלת חברת העובדים לדון בגילויים. אל אונגם של חברי הנהלה גונבה גם השמועה, כי יתכנו גילויים עתונאיים חדשים.

לכן הוחלט בצורה חד-משמעית: להגביל להבא את כניסת העתונאים שאינם נימנים על משפחת עתוני ההסתדרות — כמו דבר, למרחב ועל המישמר — אל מסדרונות ה-וועד-הפועל.

דת

כשר לפסח

ההודעה לציבור שהתפרסמה לפני שבוע בהמו"ע, יומון אגודת ישראל, שימחה קור-

קנים הנוגעים בדבר נתקפו בפתח. כל אחד מהם חשד בחברו, שהוא זה שהדליף את ה-ידיעה החוצה. מה גם שבגוף הידיעה צוטט מיסמך רשמי של המדור לפיקוח ומעקב בחברת העובדים, החתום על-ידי היו"ר שלו, יצחק בראקאי.

ברקאי היה נאלץ לשלוח מכתב הכחשה להארץ, כדי שלא יחשדו בו. הסיבה שדחתה אותו לכך במיוחד: היותו עסקן ליבראלי-עצמאי, שלא שייך למשפחה הסגורה של אנשי מפא"י.

אולם העובדות לא היו נוחות לו. לכן הכחיש רק חלק מפרטי הידיעה, לא הוכיר כלל את ההלואות הגדולות שניתנו לפקי-דים הבכירים — מתוך קופה שהיא כולה קודש לפנסיה לעת זיקנה.

אולם בכך רק עורר תשומת-לב לגילויים הראשוניים, הביא בעקבותיהם לגילויים חמרי-רים פי כמה יותר.

גידתה השבוע הקירית, העולם הזה:

- לא רק שנתב ויחרה לסוגל-בונה על הריבית שהיה חייב לה, אלא שהחזרה ל-חברה ההסתדרותית שטרות בסך 3 מיליון לירות, שנמסרו לה על חשבון החוב ש-סוגל-בונה היה חייב לה,
- נתיב מוציאה על אחזקת מכוניותיה

לפני פתיחת המשפט, סיפר, אבל עוד לא היה לי זמן לקרוא אותו.

הסתדרות

ההכחשה שהוכחשה

הידיעה שהופיעה השבוע באחד העמודים הפנימיים של הארץ לא היתה מושכת תש-ר מתילב מרובה, אילולא מיהרו עסקני ההס-תדרות להכחישה.

גילה כתב הארץ:

● קרן הפנסיה של עובדי סוגל-בונה וכור נתנה לעובדיה הבכירים הלאות ב-י מתילב מרובה, אילולא מיהרו עסקני ההס-תדרות להכחישה. או כאלה שאיש לא חשב לגבות אותן בכלל.

● קרן הפנסיה הווי, הקרויה נתיב, גיל-תה יחס ליבראלי ביותר כלפי סוגל-בונה, עד כדי כך שחיתרה לענק ההסתדרותי על תשלומי ריבית שהיה חייב לה, בתור מע-ביד.

● הקרן מכרה ניירות ערך בסך שני מיליון לירות, ללא צורך ובהפסד גדול, ו-כן מכרה נכסים לא נידים במחירים תמרי-הים.

ארמות, טלפונים ומכוניות. העס-